

Meld. St. 8 (2018-2019) Kulturens kraft – kulturpolitikk for framtida

Norske Konsertarrangører (NKA) er glad for at det er lagt frem en kulturmelding som så tydelig legger det såkalte «infrastrukturkravet» i Grunnlovens § 100 til grunn for statens ansvar på kulturfeltet. Hensynet til demokratiet er dermed uttalt som hovedårsaken til å føre en aktiv kulturpolitikk. Videre er det svært positivt at meldingen legger så stor vekt på at den nasjonale kulturpolitikken består av den statlige, regionale og kommunale kulturpolitikken, og at vi ikke kommer til å lykkes med måloppnåelsen nasjonalt med mindre forvaltningsnivåene greier å snakke bedre sammen.

Behov for en reelt offensiv kulturpolitikk

Meldingen legger stor vekt på kunsten og kulturens iboende kraft og avgjørende betydning for samfunnet vårt, og holder seg som kjent på et overordnet, prinsipielt og tverrestetisk nivå. Det er riktig, viktig og bra. Samtidig ser vi med bekymring på at regjeringen på den ene siden gir uttrykk for å ville drive en offensiv kulturpolitikk, men også signaliserer at det ikke skal koste noe mer. For å sette det på spissen:

Det hjelper lite med 93 oppløftende sider om kunstens og kulturens avgjørende betydning for samfunnet vårt, når det på side 94 slås fast at regjeringen ikke vil bruke mer penger på kunst og kultur.

Det er et viktig moment i denne sammenhengen at kulturpolitikken oppgave er å fungere som en korrigerende av markedet. Og vi blir stadig minnet på at markedskreftene alene ikke greier jobben med å opprettholde et rikt og mangfoldig kunst- kulturliv. Nylig kom det en rapport om digitaliseringens innvirkning på norsk musikkbransje. Her slås det fast at strømme- og konsertmarkedet vokser, mens artister og opphavere tjener mindre enn før. Samtidig vet vi at mange konsertarrangører sliter med svært små marginer, og det er særlig helårsarrangørene som er presset.

Helårsarrangørene utgjør selve grasrota i norsk musikkliv, innenfor en bredde av sjangere. Disse aktørene investerer og tar risiko for å kunne tilby et bredt og godt musikktilbud i hele landet, og skaper arenaer som er helt avgjørende for at både nye og etablerte artister skal nå ut med sitt kunstneriske virke. I tillegg bidrar helårsarrangørene til stedsutvikling, sysselsetting og verdiskaping lokalt, og til rekruttering til musikkbransjen og kulturfeltet for øvrig nasjonalt.

Det finnes et bredt lag av klubber og andre helårsarrangører som har svært få virkemidler å lene seg på. De kvalifiserer ofte ikke til støtteordningene for frivillige aktører, men kan heller ikke kalles kommersielle. Samtidig når de ikke alltid opp i den nasjonale konkurransearenaen som Kulturrådets støtteordninger på musikkfeltet utgjør. Det er behov for tilskuddsordninger med lavere terskel i form av hyppigere søknadsfrister og kortere saksbehandlingstid, særlig med tanke på aktører som baserer seg på stor grad av frivillighet, som kombinerer profesjonelle og amatører, eller som bidrar til at unge under 18 år skal få delta på og drive konserttilbud.

Arrangørforum, som NKA er medlem av, har tidligere lansert ideen om at regionale kulturfond vil kunne oppfylle en rolle overfor arrangørfeltet. Arrangørforum er nå i dialog med fylkeskommunene om hvordan slike fond vil kunne innrettes. Dersom dette skal kunne realiseres må det gjøres som et ledd i en nasjonal kulturpolitikk, der også staten bidrar.

Privat finansiering

I kulturmeldingen legges det vekt på betydningen av kunst- og kulturaktørers egeninntekter i form av økt brukerbetaling og økt samarbeid med private investorer. Det pekes på at det er viktig å stimulere den private finansieringen som et supplement til offentlige overføringer, når vi går inn i en periode med ventet svakere økonomisk vekst og økte offentlige utgifter.

Da er det et paradoks at regjeringen har strammet inn skattereglene knyttet til naturalytelser og tredjepartsytelser på en måte som gjør det mindre attraktivt for privat næringsliv å sponse kunst- og kulturaktører. Sponsor- og samarbeidsavtaler i kunst- og kulturfeltet inneholder så godt som alltid billetter til bruk av bedriftens ansatte eller forretningsforbindelser. Når bedrifter nå pålegges innberetningsplikt for bruk av billettene og må betale arbeidsgiveravgift av verdien frykter vi at færre aktører i privat næringsliv vil være interessert i samarbeid med kunst- og kulturaktører.

Fremtidens kulturpolitikk og næringspolitikk må sørge for rammebetingelser som bidrar til å skape og opprettholde bærekraftige festivaler og helårsarrangører i hele landet. Levende musikk skal være tilgjengelig for hele befolkningen, hele året, uavhengig av hvor man bor. Det er dessverre urealistisk å tro at omprioritering av tilgjengelige ressurser, privat finansiering og digitalisering skal løse kunst- og kulturfeltets utfordringer i så stor grad som kulturmeldingen legger opp til.